

14.11.2012

B7-0496/2012

PREDLOG RESOLUCIJE

k vprašanjema za ustni odgovor B7-0364/2012 in B7-0365/2012

v skladu s členom 115(5) Poslovnika

o konferenci o podnebnih spremembah v Dohi v Katarju (COP 18)
(2012/2722(RSP))

Matthias Groote

v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Karl-Heinz Florenz

v imenu skupine PPE

Dan Jørgensen

v imenu skupine S&D

Corinne Lepage

v imenu skupine ALDE

Satu Hassi

v imenu skupine Verts/ALE

Miroslav Ouzký

v imenu skupine ECR

Sabine Wils

v imenu skupine GUE/NGL

B7-0496/2012

Resolucija Evropskega parlamenta o konferenci o podnebnih spremembah v Dohi v Katarju (COP 18) (2012/2722(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in Kjotskega protokola k tej konvenciji,
- ob upoštevanju rezultatov konference Združenih narodov o podnebnih spremembah na Baliu leta 2007 in akcijskega načrta z Baliu (Sklep 1/COP 13),
- ob upoštevanju 15. konference pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 15) in pete konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 5), ki je potekala od 7. do 18. decembra 2009 v Københavnu na Danskem, ter københavnskega dogovora,
- ob upoštevanju 16. konference pogodbenic (COP 16) v okviru okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in šeste konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 6), ki sta potekali od 29. novembra do 10. decembra 2010 v Cancúnu v Mehiki in sporazumov iz Cancúna,
- ob upoštevanju 17. konference pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 17) in sedme konference pogodbenic kot srečanja pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 7), ki sta potekali od 28. novembra do 8. decembra 2011 v Durbanu v Južni Afriki, in zlasti sklepov, ki vključujejo Durbansko platformo za okrepljeno ukrepanje,
- ob upoštevanju bližajoče se 18. konference pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 18) in osme konference pogodbenic kot srečanja pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 8), ki bosta potekali od 26. novembra do 8. decembra 2012 v Dohi v Katarju,
- ob upoštevanju svežnja ukrepov EU na področju podnebnih sprememb in energije iz decembra 2008,
- ob upoštevanju Direktive 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2009 o letu 2050: Prihodnost se začinja danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah²,

¹ UL L 8, 13.1.2009, str. 3.

² UL C 67 E, 18.3.2010, str. 44.

- ob upoštevanju resolucij z dne 25. novembra 2009 o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15)¹, z dne 10. februarja 2010 o rezultatih konference o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15)², z dne 25. novembra 2010, o konferenci o podnebnih spremembah v Cancúnu (COP 16)³ in z dne 16. novembra 2011 o konferenci o podnebnih spremembah v Durbanu (COP 17)⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2012 o načrtu za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050⁵,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 9. marca 2012 o 17. konferenci pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 17) in sedmem zasedanju konference pogodbenic kot sestanku pogodbenic Kjotskega protokola (CMP 7) (v Durbanu v Južni Afriki od 28. novembra do 9. decembra 2011),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 15. maja 2012 o financiranju zaščite podnebja ter hitrem začetku financiranja zaščite podnebja,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. julija 2011 o podnebni diplomaciji EU,
- ob upoštevanju zbirnega poročila Programa Združenih narodov za okolje (UNEP) iz novembra 2011 z naslovom Premostitev emisijske vrzeli,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestale v Svetu, Evropskega parlamenta in Komisije z dne 20. decembra 2005 o razvojni politiki Evropske unije: Evropsko soglasje, zlasti točk 22, 38, 75, 76 in 105⁶,
- ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki je postavila razvojne cilje tisočletja kot skupne cilje mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
- ob upoštevanju zavez o srednjeročni postopni odpravi subvencij za fosilna goriva in namenski podpori najrevnejšim državam pri prilagajanju na podnebne spremembe, ki jih je skupina G-20 sprejela na vrhu v Pittsburghu 24. in 25. septembra 2009,
- ob upoštevanju 11. srečanja konference pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 11) o biotski raznovrstnosti, ki je potekala v Hiderabadu v Indiji od 8. do 19. oktobra 2012,
- ob upoštevanju vprašanj za ustni odgovor 0364/2012 in B7-0365, ki ju je vložil Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane v skladu s členom 115 Poslovnika, in ob upoštevanju izjav Sveta in Komisije,
- ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,

¹ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 1.

² UL C 341 E, 16.12.2010, str. 25.

³ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 77.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0504.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA (2012)0086.

⁶ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

- A. ker se v sklepih, ki vključujejo Durbansko platformo za okrepljeno ukrepanje (sveženj iz Durbanu), priznava, da podnebne spremembe akutno in morda celo nepovratno ogrožajo človeštvo in naš planet, zato se je treba z njimi spoprijeti na mednarodni ravni s sodelovanjem vseh pogodbenic;
- B. ker so bili s svežnjem iz Durbanu načeloma položeni temelji za obsežen, ambiciozen, pravno zavezujoč mednarodni sporazum, ki bo vključeval vse pogodbenice in bo dosežen do leta 2015, izvajati pa se bo začel do leta 2020;
- C. ker mora konferenca v Dohi (COP 18) graditi na zagonu, ki smo ga dosegli v Durbanu, in zagotoviti, da bomo glede tega sporazuma ostali na pravi poti ter ga do leta 2015 res sklenili;
- D. ker mora biti sporazum skladen z načelom skupnih, a raznolikih odgovornosti in zmožnosti posameznih držav, vseeno pa mora upoštevati, da morajo vsi veliki onesnaževalci sprejeti ambiciozne in zadostne cilje ter ustrezne ukrepe za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, pri čemer se mora ustrezno odražati razvijanje zmogljivosti;
- E. ker v svežnju iz Durbanu ni bilo v zadostni meri upoštevano, da je treba za ublažitev podnebnih sprememb do leta 2020 nujno ukrepati, ker obstoječe zaveze in obveze ne bodo zadostovale za omejitev naraščanja svetovne letne povprečne temperature na površini na največ 2 °C (cilj o 2 °C) in ker je treba ta vprašanja na konferenci v Dohi prednostno obravnavati;
- F. ker glede na znanstvene dokaze Medvladnega foruma za podnebne spremembe (IPCC) cilj o 2 °C zahteva, da svetovne emisije ne bodo višje kot leta 2015, da se do leta 2050 znižajo za 50 % glede na raven iz leta 1990 ter da se nato še naprej zmanjšujejo; ker bi morala EU zato uveljaviti konkretne ukrepe za vse velike onesnaževalce in njihovo učinkovito izvajanje pred letom 2020;
- G. ker nedavne znanstvene ugotovitve nakazujejo, da so učinki podnebnih sprememb hitrejši in izrazitejši, kot so napovedovali v preteklosti, na primer na arktičnem območju;
- H. ker se bo po napovedih Mednarodne agencije za energijo (IEA) svetovno povpraševanje po energiji med letoma 2010 in 2035 povečalo za tretjino; ker bodo povpraševanje in emisije naraščali predvsem v državah v vzponu; ker potratno potrošnja fosilnih goriv spodbujajo subvencije v vrednosti 400 milijard USD;
- I. ker bi bila dekarbonizacija energetskega sektorja in industrije z uporabo inovacij prednost za Evropo kot pionirko na rastočem svetovnem trgu za blago in storitve, povezane z energijo;
- J. ker svetovne inovacije v sektorju trajnostne energije (v proizvodnji in na ravni uporabnika) ustvarjajo delovna mesta, spodbujajo gospodarsko rast, povečujejo energetska neodvisnost in pomagajo k čistejšemu svetu, v katerem bodo podnebne spremembe ublažene in bo zagotovljena zadostna preskrba z energijo;
- K. ker trajajo naložbe v energetska sektor pogosto 30 let ali več in je načrtovanje novih projektov in politik dolgotrajno, kar po svetu še stopnjuje nujnost novih ukrepov na

področju energije;

- L. ker je potrebnih več raziskav za koristne inovacije v energetskih in prometnih sistemih;
- M. ker bi morala EU glede na svoje tehnološke in ekonomske zmožnosti prevzeti vodilno vlogo pri varstvu podnebja, da bi pokazala resnost svojih prizadevanj;
- N. ker glede na nezmožnost soglasja o pravični porazdelitvi dolgoročnih svetovnih prizadevanj za ublažitev podnebnih sprememb do leta 2015 ne bo mogoče doseči pravno zavezujočega sporazuma;
- O. ker so se razvite države na konferenci COP 16 v Cancúnu leta 2010 zavezale, da bodo do leta 2020 zagotovile 100 milijard USD „novih in dodatnih sredstev“ za obravnavanje potreb v zvezi s podnebnimi spremembami v državah v razvoju, a doslej ni še niti dogovora o tem, kaj pomeni „novo in dodatno“ financiranje;
- P. ker ni jasno, koliko „podnebnih“ finančnih sredstev bo po letu 2012, zadnjem letu za hitri zagon, sploh zagotovljenih (v kopenhavskih zavezah je bilo govora o 30 milijardah USD v treh letih);
- Q. ker okoli 20 % svetovnih toplogrednih plinov nastane zaradi krčenja gozdov in drugih oblik rabe zemljišč oziroma sprememb v njihovi rabi in ker kmetijsko-gozdarski sistemi zmanjšujejo tako emisije CO₂ s povečanim skladiščenjem ogljika kot revščino z bolj raznolikimi viri prihodkov za lokalne skupnosti;
- R. ker je boljše gospodarjenje z gozdovi temeljni predpogoj za trajno zmanjšanje krčenja gozdov;

Durbanska platforma za okrepljeno ukrepanje

1. pozdravlja ustanovitev delovne skupine za Durbansko platformo za okrepljeno ukrepanje in ugotavlja, da je v sklepu 1/CP.17 zahtevano, naj začne skupina v sklopu konvencije nujno oblikovati protokol, pravni instrument ali dogovor z zavezujočim pravnim učinkom, ki bo veljal za vse pogodbenice, ter naj svoje delo zaključi čim prej oziroma ne kasneje kot leta 2015; ugotavlja tudi, da mora imeti delovna skupina pri svojem delu podatke iz petega ocenjevalnega poročila medvladnega foruma za podnebne spremembe, ki naj bi bilo končano do leta 2014; pozdravlja tudi proces, v katerem nameravajo pogodbenice povečati raven svojih načrtov za obdobje pred letom 2020;
2. poudarja, da morajo biti pravičnost in skupne, a raznolike odgovornosti in ustrezne zmogljivosti prav v osrčju Durbanske platforme za okrepljeno ukrepanje, da bi ta lahko dosegla ustrezne uspehe na področju podnebja;
3. ugotavlja, da je ob tem za sveženj iz Durban potrebna delovna skupina za dolgoročno sodelovanje, da bi dosegli dogovorjene rezultate do konference v Dohi;
4. poudarja, da bo moral novi pravni instrument zagotoviti, da bodo blažitveni ukrepi skladni s svetovnim ogljičnim proračunom, ki bo moral omogočati vzdrževanje sprememb podnebja pod 2 °C v primerjavi s predindustrijskimi ravnmi in zagotoviti sredstva za

potrebne podnebne ukrepe v državah v razvoju, stabilno računovodsko vrednotenje, spremljanje in poročanje ter vzdržljiv režim izvrševanja in zagotavljanja skladnosti;

5. zaskrbljeno ugotavlja, da so nekatere pogodbenice na razpravah v Bonnu maja 2012 zavzele stališče, ki ovira napredek, pozdravlja pa majhne, a opazne korake zblíževanja, dosežene na neformalnih dodatnih zasedanjih v Bangkoku na Tajskem od 30. avgusta do 5. septembra 2012;
6. poziva k večji jasnosti in soglasju o primerljivosti prizadevanj in skupnemu računovodstvu za razvite pogodbenice, ki niso članice Kjotskega protokola, pred zaključkom delovne skupine za dolgoročno sodelovanje v okviru konvencije;
7. poudarja, da mora biti EU za zgled, in sicer z izvajanjem svojih obveznosti in dokazovanjem prizadevanj tako glede blažitve kot na finančnem področju; zato meni, da imajo vse institucije EU obveznost, da še pred konferenco v Dohi začnejo izvajati intenzivno „podnebnih diplomacijo“ in navezovati mednarodna zavezištva ter tako zagotovijo, da se bodo obveznosti iz svežnja iz Durbanu zares spoštovale in da bo proces okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja usmerjen k novi večstranski ureditvi, o kateri naj bi se dogovorili do leta 2015; poudarja, da je pomembno razjasniti, kako se bodo načela konvencije izvajala v okviru za obdobje po letu 2020, zato da bodo obveznosti prevzele vse pogodbenice; meni tudi, da je pri tem zlasti pomemben novi tržni mehanizem, opredeljen na konferenci COP 17, in upa, da bo delovna skupina za dolgoročno sodelovanje uspela določiti načine in postopke za ta mehanizem;

Kjotski protokol - drugo ciljno obdobje

8. je seznanjen z odločitvijo pogodbenic, ki je izkazana v svežnju iz Durbanu in zajema okoli 15 % svetovnih emisij, zato mora tudi EU povečati svoja prizadevanja pri iskanju rešitev za skupne ukrepe, tako da bodo vsi akterji vsaj začasno soglašali z drugim ciljnim obdobjem Kjotskega protokola, ki naj bi se začelo 1. januarja 2013 in pomenilo prehod proti novi, učinkovitejši in celoviti pravno zavezujoči mednarodni ureditvi za vse pogodbenice, ta pa naj bi začela veljati do leta 2020;
9. ugotavlja, da v morebitnem drugem ciljnem obdobju Kjotskega protokola ne bodo sodelovale ZDA, Rusija, Japonska in Kanada, negotova pa je tudi udeležba Avstralije in Nove Zelandije; nadalje ugotavlja, da še vedno ni ciljev zmanjšanja emisij za države v razvoju, kot so Kitajska, Indija, Brazilija in Indonezija;
10. poziva k sprejetju potrebnih sprememb v Dohi, da se bo lahko drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola nemudoma začelo vsaj na začasni osnovi;
11. je seznanjen z zavezo iz sklepa 1/CMP.7 svežnja iz Durbanu, da bo zaključni datum drugega ciljnega obdobja določen na konferenci v Dohi; podpira osemletno ciljno obdobje, ki naj bi se končalo 31. decembra 2020;
12. poudarja, da je treba v sedanji operativni strukturi Kjotskega protokola cilje količinskega omejevanja ali zmanjševanja emisij, ki naj bi jih pogodbenice oddale do maja 2012, v skladu s sklepom 1/CMP.7 na konferenci v Dohi s predlogi sprememb prenesti v Kjotski protokol; poziva pogodbenice iz Priloge B, ki teh ciljev še niso posredovale, naj to store,

in pozdravlja, da jih je EU takoj posredovala; poudarja, da bi prenos enot dodeljene količine na drugo ciljno obdobje ogrozil celovitost Kjotskega protokola; poudarja, da Kjotski protokol ne bo zares pripomogel k blaženju podnebnih sprememb, če bo državam članicam dovoljeno prenesti enote dodeljene količine;

13. pozdravlja predlog Skupine 77 in Kitajske, da bi učinkovito zadržali in zmanjšali uporabo presežka enot dodeljenih količin; ugotavlja, da Evropska unija doslej še ni predstavila predloga, v katerem bi obravnavala ta presežek; opozarja, da Lizbonska pogodba določa, da odloča Svet Evropske unije s kvalificirano večino tako o splošnih ukrepih (člen 16 PEU) kot v postopku v zvezi s pogajanjem in sklenitvijo novih mednarodnih sporazumov (člen 218 PDEU);
14. ponovno poziva k preoblikovanju mehanizma čistega razvoja in strožjim pravilom glede kakovosti, da bi zagotovili dovolj visoke standarde za projekte, ki bodo prispevali k zanesljivemu, preverljivemu, dejanskemu in dodatnemu zmanjšanju emisij in trajnostnemu razvoju držav v razvoju ter preprečevali neustrezno uporabo tega mehanizma za visokoogljične infrastrukturne projekte; meni, da mora biti mehanizem čistega razvoja v prihodnje omejen na najmanj razvite države;

Vrzeli v zavezah za blažitev podnebnih sprememb

15. poudarja, da je za ohranitev cilja o 2 °C nujno, da vse pogodbenice najprej uresničijo svoje zaveze, pa tudi povečajo svoje ambicije do leta 2020; ponovno poudarja, da je zlasti nujno potrebno doseči napredek pri zapolnjevanju „gigatonske vrzeli“ med znanstvenimi ugotovitvami in trenutnimi jamstvi pogodbenic, da bodo določile zavezujoče obveznosti in ukrepe za zmanjšanje emisij, ki bodo bolj ambiciozni kot tisti v kopenhavnskem dogovoru in bodo temeljili na načelu skupnih, a različnih odgovornosti in zmogljivosti, kar pomeni, da bi morale revnejše države prek finančne in tehnološke pomoči, pa tudi prek ukrepov za povečanje zmogljivosti imeti možnost, da neposredno preidejo na napredne nizkoogljične energije in gospodarske sisteme; poziva pogodbenice, naj za zapolnitev vrzeli glede cilja 2 °C sprejmejo predvsem nujne ukrepe, ki bodo učinkovali najkasneje leta 2015, zmanjšajo emisije iz mednarodnega letalskega in pomorskega prometa ter drugih sektorjev, pa tudi fluorirane ogljikovodike, črni ogljik, metan in druge neobstoje dejavnike, ki vplivajo na podnebje;
16. poziva, naj se v Dohi sprejme sklep o količinski opredelitvi svetovne vrzeli in o njenem rednem spremljanju, zato da bi lahko ustrezno ukrepali za njeno premostitev;
17. poziva Komisijo in ciprsko predsedstvo, naj poiščeta zaveznike pri premoščanju „gigatonske vrzeli“ – razlike med sedanjimi zavezami in ravnjo, ki bi bila potrebna za zadržanje globalnega segrevanja pod 2 °C;
18. ugotavlja, da bi učinkovita postopna odprava subvencij za fosilna goriva znatno pripomogla k premostitvi te vrzeli;
19. glede na ugotovitve v četrtem ocenjevalnem poročilu Medvladnega foruma o podnebnih spremembah ponavlja, da morajo industrijsko razvite države do leta 2020 svoje notranje emisije zmanjšati za 25–40 % pod ravnjo iz leta 1990, države v razvoju pa bi morale skupaj doseči bistveno odstopanje od sedanje predvidene stopnje rasti emisij, da bi do leta

2020 dosegle 15- do 30-odstotno zmanjšanje; opominja tudi, da morajo skupne globalne emisije doseči vrhunec pred letom 2020, in poziva k odprti razpravi o učinkovitejših strategijah v politiki, s katerimi naj bi premostili vrzeli v zavezah za blažitev podnebnih sprememb;

20. poudarja, da je potrebna zanesljiva znanstvena podlaga, kakršno zagotavlja Mednarodni forum za podnebne spremembe, ki je temeljito reformiral svoje strukture in postopke, ter v zvezi s tem poudarja, kako pomembne bodo ugotovitve njegovega petega ocenjevalnega poročila, predvidenega v letu 2014;
21. opozarja, da je v interesu EU, da si prizadeva za 30-odstotni cilj varstva podnebja do leta 2020, s tem pa ustvari trajnostno rast, dodatna delovna mesta in zmanjša odvisnost od uvoza energije;
22. pozdravlja predlog, da se v zakonodajo EU vključi sporazum iz Cancúna za razvite države pogodbenice, da bi lahko izdelali strategije za razvoj z nizkimi emisijami ogljika, in poudarja, kako pomembno je zagotoviti finančno in tehnično pomoč pogodbenicam državam v razvoju, da bi lahko sprejele in izvajale načrte za nizkoogljivi razvoj; ugotavlja, da bi ti morali načrti in strategije začrtati politike in ukrepe, ki bi vključevali zgodnje notranje ukrepanje, s čimer bi preprečili nezmožnost opustitve ogljično intenzivnih naložb in infrastrukture, ter kratko- in dolgoročno energetske učinkovitost in cilje glede obnovljivih virov energije;

Financiranje ukrepov proti podnebnim spremembam

23. poudarja, da je nujno treba preprečiti vrzel v financiranju po letu 2012 (ob zaključku obdobja financiranja za hitri zagon) in skušati najti pot za zagotovitev financiranja podnebnih ukrepov od leta 2013 do 2020 iz različnih virov; meni, da so konkretne obveze za financiranje v obdobju 2013–2020 osrednjega pomena za pospešitev preoblikovalnih procesov v mnogih državah v razvoju in preprečitev nezmožnosti, da bi opustile energijo iz fosilnih virov; opozarja, da se večina držav članic še vedno ni zavezala glede financiranja ukrepov proti podnebnim spremembam po letu 2013;
24. zaskrbljeno ugotavlja, da čeprav so se razvite države zavezale, da bodo do leta 2020 zagotovile 100 milijard USD letno za financiranje podnebnih ukrepov, doslej ni še dogovora o tem, kaj pomeni „novo in dodatno“ financiranje;
25. poudarja, da je bistveno merjenje, preverjanje in spremljanje (pa tudi dodatnost) sredstev za podnebne ukrepe in da je za to potrebna mednarodno sprejeta opredelitev; poziva EU, naj oblikuje skupni pristop in tako zagotovi, da se uradna razvojna pomoč ne bo odtegovala od obstoječih razvojnih ciljev, temveč bo zares dodatna;
26. pozdravlja dejavnosti delovnega programa za dolgoročno financiranje na področju dolgoročnega financiranja in finančnih potreb v državah v razvoju, in pričakuje poročila sopredsednikov, o katerem se bo razpravljalo v Dohi;
27. meni, da je treba pri financiranju ukrepov za boj proti podnebnim spremembam v državah v razvoju upoštevati vpliv podnebnih sprememb, ki se že čutijo, in pripomoči k razvijanju odpornosti, zlasti v najrevnejših in najranljivejših državah, ter še pred letom 2020

prispevati k premoščanju vrzeli v ambicijah za blažitev, obenem pa tudi k trajnostnemu razvoju;

28. ob tem opominja, da bi bilo treba poiskati inovativne dodatne vire financiranja (mednarodne davke na finančne transakcije in dajatve za mednarodni zračni in pomorski promet);
29. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo financiranje zares novo in dodatno, ter naj še naprej spodbuja inovativne vire financiranja;
30. opozarja na velik potencial za stroškovne prihranke in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki bi ga imela odprava subvencij za fosilna goriva; poziva, naj se v Dohi sprejmejo načrti za postopno odpravo teh subvencij v razvitih državah in državah v razvoju, prednostno v državah iz Priloge I;
31. pozdravlja ustanovitev odbora Zelenega podnebnega sklada in pričakuje odločitev o tem, kdo bo gostil njegov sekretariat v Dohi; ugotavlja, da bodo na konferenci v Dohi potrebne še dodatne odločitve, da bo sklad res operativen, kot je bilo dogovorjeno v okviru sporazumov iz Cancúna (predvsem za zagonsko financiranje), in poudarja, da se je treba od pogodbenic pridobiti finančno podporo, da bo lahko začel delovati; priznava, da je ta sklad bistven za zmogljivost najmanj razvitih držav, da ublažijo podnebne spremembe in se prilagodijo nanje ter da so v zvezi s tem izredno pomembne konkretne finančne zaveze;
32. poudarja, da je v sporazumih iz Cancúna jasno navedeno, da bi morala biti sredstva za države v razvoju iz Zelenega podnebnega sklada nova in dodatna glede na obstoječo razvojno pomoč;
33. želi spomniti, da so revne države najmanj odgovorne za vse večjo koncentracijo toplogrednih plinov v ozračju, so pa najbolj ranljive za vplive podnebnih sprememb in imajo najmanj zmogljivosti za prilagajanje;
34. poudarja, da je zagotavljanje skladnosti politike in vključevanje okoljskih vprašanj v razvojne projekte srž učinkovite strategije EU za prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev;
35. poziva EU in države članice, naj podpirajo ukrepanje za revne v državah v razvoju, tako da bi najrevnejšim zvišali življenjski standard; nujno poziva predvsem EU, naj zagotovi, da bodo finančna sredstva na voljo samo za podpiranje podnebnju prijaznih poti, kar pomeni dejansko postopno ukinitve neposredne ali posredne podpore panogam, ki uporabljajo fosilna goriva (npr. jamstvenih posojil Evropske investicijske banke, agencij za izvozne kredite itd.), skladno z zavezami EU na vrhu skupine G-20 v Pittsburghu leta 2009;
36. poudarja, da sedanja gospodarska kriza ne bi smela biti izgovor za neukrepanje ali za zavrnitev izplačil za prilagoditvene ukrepe v državah v razvoju; želi podčrtati, da je prav razvoj nizkoogljičnega gospodarstva pomemben korak na poti iz krize;
37. poziva, naj industrializirane države podprejo države v razvoju pri uporabi bolj trajnostnih in učinkovitih tehnologij z ustrezno finančno in tehnološko pomočjo in jih pri tem ne

obvezujejo k nakupu patentov;

38. poudarja, da bi bilo treba poleg obstoječe razvojne pomoči nameniti nova in dodatna finančna sredstva za varstvo podnebja;
39. želi spomniti EU in države članice, da je uradna razvojna pomoč osrednji finančni vir za pokritje razvojnih potreb, na primer zdravstva in izobraževanja, tako da je ne bi smeli preusmerjati v podnebno financiranje; poziva EU in države članice, naj zagotovijo zadostna finančna sredstva za izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja z novimi in dodatnimi sredstvi za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;

Raba zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF):

40. pozdravlja sprejetje sklepa 2/CMP.7 na konferenci v Durbanu in ga prepoznava kot pomemben korak naprej pri uvajanju zanesljivih računovodskih pravil za področje rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva; ugotavlja, da sklep določa dveletni delovni program, v katerem naj bi raziskali potrebo po celovitejšem sistemu obračunavanja in tako zagotovili okoljsko skladnost prispevkov tega področja k zmanjšanju emisij;
41. opominja, da velik delež toplogrednih plinov v državah v razvoju izhaja iz sprememb v namembnosti zemljišč in kmetijstva; poziva EU, naj se zavzema za kmetijsko-gozdarske sisteme oziroma ekološko kmetovanje, zlasti v najmanj razvitih državah, saj prispevajo k omilitvi podnebnih sprememb in revščine, saj lokalnim skupnostim omogočajo bolj raznolike vire prihodkov;
42. ponavlja, da bi mogla proizvodnja tako imenovanih agrogoriv iz prehrabnih in krmnih kultur (na primer oljnic, palmovega olja, sladkornega trsa, sladkorne pese in pšenice) povzročiti ogromno povpraševanje po zemljiščih in ogroziti revno prebivalstvo revnih držav, katerega preživetje je odvisno od dostopa do zemljišč in naravnih virov;
43. meni, da je obžalovanja vredno, da je področje uporabe pri merilih trajnosti za biogoriva iz direktive o obnovljivih virih energije in direktive o kakovosti goriv omejeno in ne zadošča, da bi zaustavili negativne učinke naraščajoče uporabe agrogoriv, predvsem glede sprememb v rabi zemljišč; poziva EU, naj nadgradi ta merila glede na biogoriva ter s tem zagotovi skladnost z zavezo, da se bo bojevala prosti podnebnim spremembam, pa tudi s pravno obveznostjo o skladnosti politike za razvoj iz člena 208 Lizbonske pogodbe;
44. opozarja, da lahko zaradi večje uporabe biomase pride do intenzivnejših gozdarskih praks ter zmanjšanja gozdnih zalog ogljika, kar lahko ogrozi cilj Evropske unije, da bi omejila zvišanje podnebne temperature na 2 °C; prosi EU in države članice, naj odobrijo samo tista agrogoriva, ki znatno zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, ne odpirajo pomislekov glede rabe zemljišč, ne ogrožajo zanesljive preskrbe ljudi s hrano in ne morejo povzročiti sporov o varstvu okolja; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj oblikuje pravno zavezujoča merila trajnosti za biomaso, v obstoječih merilih za agrogoriva zajame izračune sprememb v rabi zemljišč ter v trajnostnih merilih za energijo iz bioloških virov zajame izračune sprememb v rabi zemljišč in „ogljirnega dolga“;

Zmanjševanje emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov (REDD+)

45. pozdravlja sprejetje sklepov v Durbanu v povezavi s financiranjem, zaščitnimi ukrepi ter referenčnimi ravni; meni, da je treba v Dohi doseči nadaljnji napredek, zlasti pri tehničnem ocenjevanju referenčnih ravni za gozdove; poleg tega ugotavlja, da ima zmanjševanje emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov pomembno vlogo pri zmanjševanju vrzeli v zavezah za blažitev podnebnih sprememb do leta 2020;
46. poudarja, da se bo zmanjševanje teh emisij v sklopu okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja financiralo iz javnih sredstev, ter poziva pogodbenice, naj izkažejo trdno politično zavezanost razvijanju inovativnih finančnih rešitev;
47. nasprotuje trgovini z emisijami ogljika, ki nastajajo zaradi krčenja in degradacije gozdov, in vključitvi tega področja v trgovanje z emisijami, saj bi to povzročilo preveliko dodeljevanje pravic in še nadalje znižalo ceno ogljika;
48. poudarja, da je uspešno zmanjševanje emisij na tem področju odvisno od preglednosti in razvoja zanesljivih sistemov spremljanja;
49. se zaveda pomena tega področja za zmanjševanje emisij v gozdarstvu; vztraja, da mehanizem REDD+ ne bi smel ogroziti dosedanjega napredka, doseženega v okviru akcijskega načrta za uveljavljanje zakonodaje, upravljanja in trgovanja na področju gozdov (FLEGT), zlasti glede gospodarjenja z gozdovi ter razjasnitve in priznanja tradicionalnih zemljiških pravic; poziva EU, naj si močno prizadeva za strožje in natančnejše opredeljene socialne, upravljanjske in okoljske zaščitne ukrepe za projekte REDD+, tudi zaščitne mehanizme za zagotavljanje, da ne bodo kršene pravice ljudstev, ki živijo v gozdovih;
50. meni, da so za varstvo gozdov potrebni še posebej stabilni in dolgoročni plačilni tokovi; poudarja, da se bo uničevanje gozdov nadaljevalo, če finančna sredstva ne bodo dosegla določene meje;

Mednarodni letalski in pomorski promet

51. ponovno poziva, naj mednarodni instrumenti, ki imajo cilj globalnega zmanjšanja emisij, omejijo vpliv mednarodnega letalskega in pomorskega prometa na podnebje; še naprej podpira vključitev letalstva v evropski sistem za trgovanje z emisijami;
52. poziva države članice, naj uporabijo vse morebitne prihodke od dražbe pravic za letalstvo kot prispevek za povečanje podnebnih financ v državah v razvoju po letu 2013;

Varstvo podnebja – zlasti v času gospodarske krize

53. poudarja, da sedanji čas gospodarske krize živo dokazuje, da lahko samo trajnostno gospodarstvo zagotovi dolgoročno blaginjo in da je varstvo podnebja eden od njegovih glavnih stebrov; poudarja, da nikoli doslej ni bilo tako pomembno pojasniti razloge za politične ukrepe na področju varstva okolja, to je omogočiti več ljudem višji življenjski standard, hkrati pa ohraniti vire in prostor za razvoj tudi za prihodnje generacije;
54. ponavlja, da izziva spreminjanja podnebja ni mogoče obravnavati ločeno, ampak ga je treba vedno tolmačiti v okviru trajnostnega razvoja, industrijske politike in politike virov;

Strukturna reforma

55. meni, da je eden od razlogov za uspeh konference v Durbanu, da je postavila temelje za premagovanje pretekle ostre delitve na „pogodbenice“ in „opazovalke“, „razvite države“ in „države v razvoju“ ter „države Priloge I“ in „države, ki niso v Prilogi I“, ter zato poziva vse udeleženske, naj si prizadevajo za doseg nove, celostne in bolj vključujoče strukture prihodnjih pogajanj;
56. meni, da sedanji sistem „jamstva in pregleda“ (pledge and review) ne bo prinesel bistvenih sprememb, ki so potrebne za dolgoročni boj proti podnebnim spremembam, zato poziva vse strani, naj premislijo tudi o drugih pristopih;
57. poudarja, da ni čudežne rešitve za podnebne spremembe, in zato opozarja na številne možnosti, da bi dosegli potrebno zmanjšanje emisij ter, kar je še pomembneje, potreben premik v zavesti; v zvezi s tem pozdravlja dejstvo, da so mnoge države že sprejele ambiciozne blažitvene ukrepe, in poziva okvirno konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja, naj zagotovi izhodišče za povečanje preglednosti o tem, kaj se dogaja na terenu;

Preoblikovanje v smeri trajnostnega gospodarstva in industrije

58. je zaskrbljen zaradi svetovni emisij CO₂ pri izgorevanju fosilnih goriv, ki so v letu 2011 po podatkih Mednarodne agencije za energijo dosegle rekordne višine; opozarja, da bo načrtovano svetovno povečanje porabe energije temeljilo na naraščanju vseh energentov; zato meni, da prizadevanja EU za preoblikovanje njenega gospodarstva v trajnostnega ne smejo opešati, če želimo pridobiti konkurenčno prednost v trajnostnih tehnologijah ter strokovnem znanju; meni, da bi Evropa morala spodbujati mednarodno razširjanje okolju prijaznih tehnologij, tudi na področju obnovljivih virov energije, inovativnih in učinkovitih tehnologij za fosilna goriva, zlasti pa tehnologij za energetske učinkovitost;
59. poziva k tesnejšemu sodelovanju med Svetom, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, da se EU omogoči enotno in dosledno nastopanje v mednarodnih organizacijah, kot so Mednarodna agencija za energijo (IEA), Mednarodna agencija za obnovljivo energijo (IRENA), Mednarodno partnerstvo o sodelovanju na področju energetske učinkovitosti (IPEEC) in Mednarodna agencija za atomsko energijo (IAEA) ter da bi prevzela dejavnejšo in vplivnejšo vlogo, zlasti pri prizadevanjih za trajnostno energetske politiko in politiko energetske varnosti;
60. poudarja, da številne države iz različnih razlogov, ki vključujejo varstvo podnebja, pomanjkanje virov in učinkovitost njihove rabe, zanesljivost preskrbe z energijo, inovacije in konkurenčnost, sprejemajo ukrepe za prehod na trajnostno gospodarstvo; je seznanjen z naložbenimi programi, namenjeni energetske prehod v državah, kot sta Kitajska in Južna Koreja, ter poziva Komisijo, naj analizira te programe in njihove posledice za konkurenčnost EU v zadevnih sektorjih;
61. pozdravlja te poteze in ponavlja, da bi mednarodno usklajeno delovanje pripomoglo k reševanju vprašanj selitve virov CO₂ in konkurenčnosti v zadevnih sektorjih, zlasti v energijsko intenzivnih panogah; poziva k sporazumu, s katerim bi industrijskim dejavnostim, ki proizvajajo veliko ogljikovih emisij, zagotovili enake konkurenčne pogoje

na mednarodni ravni;

62. je zaskrbljen zaradi povečevanja ravni tako imenovanih uvoženih emisij, ko emisije od uvoženega blaga naraščajo hitreje, kot se zmanjšujejo emisije iz domače proizvodnje; meni, da bi, če bi EU bolje spremljala razvoj uvoženih emisij, to lahko spodbudilo industrijske tekmece, da bi se pridružili strožjemu režimu za zmanjšanje emisij ogljika, s čimer bi dosegli boljšo sprejetost njihovih proizvodov na trgu EU;
63. poudarja, da finančna in proračunska kriza, ki je prizadela EU, ne bi smela zmanjšati ambicij EU in njenih panog, potrošnikov in držav članic pri mednarodnih podnebnih pogajanjih v Dohi; meni, da prizadevanje EU za preoblikovanje njenega gospodarstva ne sme opešati, da ne bi ogrozili delovnih mest, zlasti zelenih, ter da mora EU prepričati svoje partnerice po vsem svetu, vključno s Kitajsko in ZDA, o koristih pridružitve mednarodnim pogodbam, da je zmanjšanje emisij izvedljivo brez izgube konkurenčnosti in delovnih mest, še zlasti če se izvaja skupaj;
64. poudarja, da je treba nujno razviti in izvajati celostno strategijo glede surovin in virov, vključno z učinkovito rabo virov v vseh sektorjih gospodarstva v razvitih državah in državah v razvoju, da bi dosegli dolgoročno trajnostno gospodarsko rast, ter poziva EU in njene države članice, naj bodo pri tem za zgled; poziva EU in njene države članice, naj podpirajo države v razvoju na nacionalni in lokalni ravni, in sicer tako, da jim omogočijo pridobitev strokovnih znanj o trajnostnem rudarstvu, učinkovitejši rabi virov ter ponovni uporabi in recikliranju;
65. meni, da lahko sektorski pristopi v povezavi z omejitvami za vse gospodarstvo v industrializiranih državah prispevajo k podnebnim ukrepom, konkurenčnosti in gospodarski rasti; poudarja, da je pomembno ob mednarodnih pogajanjih sprejeti sektorski pristop k industrijskim emisijam, zlasti za države v vzponu; upa, da bi bil lahko ta pristop tudi del mednarodnega okvira za ukrepanje v zvezi s podnebjem po letu 2012;
66. ugotavlja, da imajo cene različnih virov energije pomembno vlogo pri določanju vedenja subjektov na trgu, vključno z industrijo in potrošniki, ter ugotavlja, da nezmožnost sedanjega mednarodnega okvira politike, da bi popolnoma internalizirali zunanje stroške, obnavlja neprimerne potrošniške vzorce; ponavlja tudi, da bi moral biti svetovni trg ogljika trdna osnova za znatno zmanjšanje emisij in enake konkurenčne pogoje za industrijo; poziva EU in njene partnerice, naj v bližnji prihodnosti poiščejo najučinkovitejši način za spodbujanje povezav med sistemom trgovanja z emisijami EU in drugimi trgovinskimi shemami, katerih cilj je oblikovati svetovni trg ogljika, ki bi zagotavljal raznovrstnejše možnosti za zmanjševanje, večjo velikost in likvidnost trga, preglednost ter navsezadnje tudi učinkovitejšo razporeditev virov med energetskim sektorjem in industrijo;

Raziskave in tehnologija

67. obžaluje, da na vrhunskem srečanju Rio+20 v Riu de Janeiru ni uspelo doseči pomembnega napredka v zvezi s prihodnjimi ključnimi vprašanji, povezanimi s trajnostjo; obžaluje pomanjkanje konkretnih ciljev, merljivih dejavnosti in zavezanosti svetovnih voditeljev; je seznanjen z rezultati srečanja v Durbanu, vključno z napredovanjem durbanskega foruma, nadaljevanjem Kjotskega protokola in ustanovitvijo podnebnega

sklada v višini 100 milijard USD ter nadaljnjim razvojem tehnološkega izvršnega odbora za uvajanje nizkoogljičnih tehnologij;

68. poudarja, da sta razvoj in uporaba prodornih tehnologij ključna v boju proti podnebnim spremembam, obenem pa tudi za prepričevanje partnerjev EU po vsem svetu o tem, da je zmanjševanje emisij izvedljivo tudi brez zmanjševanja konkurenčnosti in izgubljanja delovnih mest; poziva k mednarodni zavezi, da bi povečali naložbe s področja raziskav in razvoja v prodorne tehnologije v zadevnih sektorjih; meni, da je bistveno, da je EU zgled z znatnim povečanjem izdatkov za raziskave podnebju prijaznih in energijsko učinkovitih industrijskih in energetskih tehnologij ter da bi morala razviti tesno znanstveno sodelovanje na tem področju z mednarodnimi partnerji, kot so države skupine BRIC in ZDA;
69. meni, da so inovacije ključne za zadržanje globalnega segrevanja pod 2 °C, in ugotavlja, da je več načinov, kako jih spodbujati v tržnem gospodarstvu; poziva Komisijo, naj oceni različne mehanizme za nagrajevanje vodilnih podjetij, ki se razlikujejo glede na zmogljivost sprožiti inovacije ter prenašati in uporabljati tehnologije po vsem svetu; poziva, naj se državam v razvoju omogoči, da bi v celoti izkoristile prožnost, ki jo omogoča sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS);
70. poudarja, da je pomembno vzpostaviti tesnejše sodelovanje med Evropo in najmanj razvitimi državami; meni, da bi morala EU podpirati prizadevanja, da se najmanj razvitim državam omogoči poiskati partnerje in financiranje naložb v obnovljive energije in zelene tehnologije, ter poziva Komisijo, naj predlaga zamisli za skupne raziskovalne programe o alternativnih virih energije ter o tem, kako bi lahko EU spodbudila sodelovanje v različnih industrijskih sektorjih med razvitimi in nerazvitimi državami;

Energija, energetska učinkovitost in učinkovita raba virov

71. ugotavlja, da je nedavna analiza Mednarodne agencije za energijo pokazala, da je večja učinkovitost najboljša pot k boljšemu gospodarjenju z energijo v prihodnjih desetletjih, saj omogoča trikratne donose na naložbe v podnebje, primerljive s projekcijo za leto 2050, kar pa zahteva odločne ukrepe in pobude vlad;
72. obžaluje, da potencial varčevanja z energijo na mednarodni ravni in v EU ni ustrezno obravnavan; poudarja, da varčevanje z energijo omogoča odpiranje delovnih mest, gospodarske prihranke in zanesljivo preskrbo z energijo, konkurenčnost ter zmanjševanje emisij; poziva EU, naj v mednarodnih pogajanjih posveča več pozornosti varčevanju z energijo, tako v razpravah o prenosu tehnologije kot o razvojnih načrtih za države v razvoju ali finančni pomoči; poudarja, da morajo EU in njene države članice izpolniti lastne cilje, če naj bi dajale verodostojen vtis;
73. poudarja, da po nekaterih ocenah dve milijardi ljudi po vsem svetu še vedno nima dostopa do trajnostne in cenovno ugodne energije; poudarja, da je treba v skladu s cilji podnebne politike obravnavati vprašanje „energetske revščine“; opominja, da so na voljo energetske tehnologije, ki rešujejo tako vprašanja svetovnega varstva okolja kot lokalnih razvojnih potreb;
74. obžaluje, da okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja in konvencija

Združenih narodov o biotski raznovrstnosti nista dovolj usklajeni, zaradi česar se izgubljajo viri ter zamujajo pomembne in priložnosti za dopolnjevanje med politikami; poudarja, da je iz različnih študij, tudi Ekonomike ekosistemov in biotske raznovrstnosti, jasno razbrati, da je pogosto ceneje ohraniti zmožnost ekosistema za izpolnjevanje teh funkcij, kot da bi morali izgubljeno nadomestiti z vlaganjem v obsežne infrastrukturne in tehnološke rešitve; poziva EU in države članice, naj torej na bližajoči se konferenci COP 11 v Hiderabadu svoje cilje glede podnebnih sprememb tesno navežejo na varstvo biotske raznovrstnosti;

75. poudarja, da je treba povsod spodbujati boljši dostop do okoljsko smotrnih tehnologij in njihov prenos, predvsem pa v državah v razvoju, če želimo izboljšati dostop do tehnoloških informacij, pridobivati in dajati zanesljive podatke o obstoječih patentih in tehnologiji, omogočati in povečati souporabo, izmenjavo in združevanje pravic intelektualne lastnine prek preglednih in varnih mehanizmov ter razvijati nove mehanizme za spodbujanje raziskav, pri katerih ne bo preprečen dostop do inovacij; zato poziva EU in države članice, naj obravnavajo vprašanje pravic intelektualne lastnine, da bi lahko učinkovito in hitro razširjali inovacije, ki bi bile bistvene v boju proti podnebnih spremembam;

Podnebna diplomacija

76. poudarja, da mora EU v mednarodnih pogajanjih o podnebnju še naprej delovati konstruktivno in da morajo vse institucije EU še pred Doho bolj razviti podnebno diplomacijo EU v okviru Evropske službe za zunanje delovanje, zato da bi jasneje zastopali stališča EU glede podnebne politike, kar bi mednarodnim pogajanjem o podnebnih spremembah dalo novo dinamiko in partnerice po vsem svetu, predvsem največje onesnaževalke, spodbudilo, da uvedejo zavezujoče, primerljive in učinkovite ukrepe za zmanjšanje emisij ter ustrezne ukrepe za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;
77. obžaluje, da cilj EU glede zmanjšanja emisij ni skladen s sprejetim ciljem o 2°C in stroškovno učinkovitim načinom za uresničitev cilja o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov do leta 2050;
78. poudarja pomen (podglobalnih) povezav z najnaprednejšimi državami, ki bodo pogajalskemu procesu dale nadaljnji zagon in zagotovile, da bodo veliki onesnaževalci sprejeli ustrezne in ambiciozno zastavljene cilje za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
79. v tem smislu poudarja pomembnost Evropske unije, ki je pomembna akterka in bo na konferenci v Dohi govorila „z enim glasom“ ter si složno prizadevala za napredek v smeri mednarodnega sporazuma;
80. poudarja osrednji položaj držav gostiteljic – Katarja kot enega od najpomembnejših proizvajalcev nafte in plina, katerega viri se že zmanjšujejo, ima pa še vedno najvišje emisije ogljika na prebivalca na svetu, pa tudi Južne Koreje kot vodilne na področju „zelenih tehnologij“ in kot prve države v Aziji, ki je sprejela zakonodajo v zvezi s podnebnimi spremembami in izvaja politike trgovanja z omejitvijo – ter spodbuja obe državi, ki trenutno nista v Prilogi I, naj bosta za zgled in naj pomagata graditi nova zavezništva;

81. je zaskrbljen, ker neformalna praksa čakanja na soglasje med vsemi delegacijami Sveta pomeni odlašanje nujno podnebnih ukrepov, zato poziva Svet, naj vedno deluje na podlagi glasovanja s kvalificirano večino v skladu s Pogodbama, za splošne akte po členu 16(3) PEU in za specifične po členu 218(8) PDEU na vseh stopnjah postopka sklepanja mednarodnih sporazumov;
82. ugotavlja, da je Komisija predlagala časovni načrt za brezogljično Evropo za leto 2050, ki je zelo ambiciozen, a uresničljiv; ob tem ponavlja svojo zavezanost zmanjšanju emisij toplogrednih plinov tudi zunaj okvira mednarodnega sporazuma;
83. ugotavlja, da globalno segrevanje odlikava medsebojno odvisnost vseh držav; zato meni, da je treba doseči svetovni sporazum, da bi preprečili katastrofalne spremembe, ki bi imele dramatične posledice za vse človeštvo;

Delegacija Evropskega parlamenta

84. meni, da ima delegacija EU bistveno vlogo v pogajanjih o podnebnih spremembah in da je zato nesprejemljivo, da poslanci Evropskega parlamenta na preteklih konferencah pogodbenic niso mogli sodelovati na usklajevalnih sestankih EU; pričakuje, da bo na usklajevalnih sestankih v Dohi lahko sodeloval vsaj predsednik delegacije Evropskega parlamenta;
85. ugotavlja, da mora Komisija v skladu z okvirnim sporazumom, ki ga je novembra 2010 sklenila s Parlamentom, omogočiti vključitev njegovih poslancev kot opazovalcev v delegacije Unije, ki se pogajajo o večstranskih sporazumih; opozarja, da mora v skladu z Lizbonsko pogodbo (člen 218 PDEU) Parlament odobriti sporazume med Unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami;
- - ◦
86. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU.